

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2022, č. j. 541808/22/2607-00460-607648, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 17. 8. 2022, č. j. 59 Af 19/2022-17,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) podal žalobu, kterou se domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2022, č. j. 541808/22/2607-00540-607648. Spolu s žalobou podal žalobce také návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 159 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v účinném znění, zamítl námitku žalobce směřující proti třem výzvám k umožnění místního šetření za účelem ohledání nemovitých věcí.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 17. 8. 2022, č. j. 59 Af 19/2022-17, podanou žalobu odmítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud odmítl podanou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), neboť nebyla přípustná. Podanou námitkou se totiž žalobce bránil úkonům žalovaného, které nebyly rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Protože nebyly splněny podmínky pro meritorní projednání žaloby, nerozhodoval krajský soud o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost (byla podána dne 15. 9. 2022 u držitele poštovní licence), která byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 9. 2022. V kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Usnesením ze dne 20. 12. 2022, č. j. 4 Afs 244/2022-25, Nejvyšší správní soud odmítl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a pro zjevnou neúspěšnost zamítl jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, v důsledku čehož zamítl i jeho žádost o ustanovení zástupce. Dále tímto usnesením stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, k čemuž mu stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení usnesení. Současně stěžovatele vyzval k doplnění kasační stížnosti, k čemuž mu stanovil lhůtu jednoho měsíce ode dne doručení usnesení. V usnesení byl stěžovatel poučen o následcích nesplnění předmětných povinností.

[5] Z údajů na doručence je zřejmé, že výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno dne 6. 1. 2023. Lhůta 15 dnů určená k zaplacení soudního poplatku a k doložení zastoupení advokátem tak s ohledem na § 40 odst. 3 větu první s. ř. s. uplynula dne 23. 1. 2023 (pondělí).

[6] V reakci na uvedené usnesení stěžovatel soudní poplatek nezaplatil a nedoložil ani zastoupení advokátem, resp. neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání. Nejvyšší správní soud od stěžovatele pouze obdržel ve dnech 23. 1. 2023 a 30. 1. 2023 podání, v nichž znovu požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o nynější opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti znovu rozhodnout samostatným usnesením. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodování o nich. V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost představuje „zjevně neúspěšný návrh“ ve smyslu § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. Za této situace by bylo opakované rozhodování o žádosti stěžovatele v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[8] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[9] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.,

pokračování

přestože k tomu byl usnesením ze dne 20. 12. 2022, č. j. 4 Afs 244/2022-25, rovněž vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[11] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu